

повече на общиятъ неприятель и да затруднатъ положението му; а отъ друга страна, тие насърчаватъ единородците си да зематъ оржието въ ръка, да вжрватъ противъ неприятельтъ и да бранатъ свободата си и отечеството си. Най-послѣ, четите влизатъ и въ сжставътъ на една рѣдовна войска, — която са управлява отъ единъ главенъ управитель, — по слѣдующиятъ начинъ: главниятъ управитель сжбира юнаци и устроява чети, които той испроважда слѣдъ неприятелската войска да ѝ праватъ колкото е възможно повече пакости и да я не оставатъ да напреднува. Въ такавъ случай ето каква полза могатъ да произведатъ четите на оная войска, на която принадлежатъ: 1) ако тая войска е разбита или ако не е още сжвършено устроена, то тя ще добие доволно време, за да са нарѣди и натжкми както трѣба; 2) ако неприятелската войска не е още сжсрѣдоточена, (т. е. ако тя не е сжбрана на едно мѣсто), то четите до толкова щатъ да затруднатъ това сжбирание и до толкова щатъ